

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 2T/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010201
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010201.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. decembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

ml. X. M., nar. XX.XX.XXXX vo M., trvale bytom Y.
č. XXX/XX, Vranov nad Topľou, nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./ dňa 12.01.2014 v čase približne o 05:00 hod. na vstupnom schodisku rodinného domu č. XXX/XX na T. ulici vo Vranove nad Topľou využil nepozornosť majiteľky rodinného domu E. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. T. č. XXX/XX, Vranov nad Topľou, pri otváraní vstupných dverí a z kabelky, ktorú mu poškodená dala podržať na čas nevyhnutný na otvorenie dverí, jej odcudzil dámsku peňaženku, ktorá obsahovala občiansky preukaz, kartičku poistenca, platobnú kartu, všetko na meno E. X. a finančnú hotovosť vo výške 90,- Eur, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej E. X. škodu vo výške 95,- Eur, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to rozhodnutím o priestupku vydaným Obvodným úradom Bardejov, Odborom všeobecnej vnútornej správy, pod číslom 1/2013/05111, zo dňa 01.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2013,

2./ dňa 07.05.2014 v čase okolo 15:00 hod. spolu so spoluobvineným J. Z., nar. XX.XX.XXXX a už právoplatne dosúdeným ml. L. M., nar. XX.XX.XXXX, napadol B. L., nar. XX.XX.XXXX pred vstupom do bytového bloku na M.. Y. č. XXX/XX vo Vranove nad Topľou, okr. Vranov nad Topľou, tým spôsobom, že obvinený J. Z. mu vulgárne nadával a rukou ho udrel do zadnej časti krku a už právoplatne odsúdený ml. L. M. ho rukou strčil do chrbta, následne poškodený prešiel vstupnými dverami do chodby, pričom ho všetci traja páchatelia predbehli, zablokovali mu prechod cez chodbu a na slovný podnet obžalovaného ml. M. ho obvinení spoločne udierali päšťami rúk, viackrát kopali do neho nohami do hlavy, čím mu svojím konaním spôsobili povrchové poranenie vlasatej kože hlavy v oblasti čela obojstranne, parietalne vpravo a v oblasti pravého oka s dobou liečenia do 7 dní,

3./ dňa 21.05.2014 v čase okolo 20:00 hod. prišiel ku vchodovým dverám bytu na M.. Y. č. XXX/XX vo Vranove nad Topľou, okr. Vranov nad Topľou, zaklopal na dvere, ktoré mu otvorila mal. O. B., nar. XX.XX.XXXX, od ktorej si vypýtal cigaretu a popritom vsunul nohu do vchodových dverí, aby tak zabránil ich zatvoreniu, následne dvere zatlačil, vošiel do predsiene bytu a tam mal. O. B.. vykrútil tretí prst pravej ruky a mal. W. O., nar. XX.XX.XXXX, udrel do hrudníka a kopol do nohy tak, že spadla a udrela si hlavu, na čo obžalovaný dverami odišiel z bytu von, čím svojím konaním spôsobil mal. O. B.. podvrtnutie I. medzičlánkového kĺbu III. prsta pravej ruky s dobou liečenia do 6-7 dní a mal. W. O.. pomliaždenie hrudníka vpravo a pomliaždenie pravej čelovej oblasti ľahkého stupňa s dobou liečenia do 5-6 dní,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 2/ rozsudku

- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

v bode 3/ rozsudku

- neoprávnene vnikol do obydlia iného, spáchal čin závažnejším spôsobom konania - násilím a voči chránenej osobe - dieťaťu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

- spolupáchatelstvo prečinu výtržníctva podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

- zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 29.05.2015, č. k. 10T/63/2015-332, ktorý bol obžalovanému doručený 03.06.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť 03.06.2015, ktorým bol obžalovanému za skutky uvedené v bode 1/ a 2/ tohto trestného rozkazu uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 46, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v prípade skutku uvedeného v bode 3/ tohto trestného rozkazu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.08.2014, sp. zn. 10T/31/2014, súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný p o v i n n ý z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodeným :

a/ E. X., nar. XX.XX.XXXX vo O. I. G., trvale bytom Vranov nad Topľou, T. č. XXX/XX, sumu 90,00 Eur (deväťdesiat eur),

b/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom v Bratislave, Mamatyova č. 17, krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO : 35 937 874, p o d i e l o v o sumu 5,59 Eur (päť eur a päťdesiatdeväť eurocentov),

c/ Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO : 35 942 436, sumu 146,84 Eur (stoštyridsaťšesť eur a osemdesiatštyri eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Na tunajší súd bola dňa 09.05.2014 podaná obžaloba na obžalovaného ml. X. M., ktorá bola vedená pod sp. zn. 2T/93/2014. Dňa 26.11.2014 na Okresný súd Vranov nad Topľou bola zaslaná ďalšia obžaloba a to už voči obvineným J. Z., ml. L. M. a ml. X. M., pôvodne vedená pod sp. zn. 12T/253/2014 (pôvodne síce pod sp. zn. 12T/225/2014). Dňa 11.12.2014 bola na Okresný súd vo Vranove nad Topľou podaná posledná obžaloba vedená na tomto súde pod sp. zn. 12T/238/2014.

Uznesením zo dňa 22.12.2014 sp. zn. 12T/225/2014 bola v tejto trestnej veci podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec voči obvinenému ml. X.O. M. vylúčená na samostatné konania. Následne uznesením zo dňa 30.12.2014 sp. zn. 12T/253/2014 boli v zmysle § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie a prejednanie veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 12T/253/2014, sp. zn. 12T/238/2014 a sp. zn. 2T/93/2014 s tým, že spoločné konanie voči obžalovanému ml. X. M. bolo vedené pod spoločným číslom konania 2T/93/2014.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému ml. M. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný ml. M. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe vedenej pôvodne na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/93/2014, teda k skutku v bode 1/ tohto rozsudku. Vo vzťahu k skutkom vedeným pôvodne pod sp. zn. 12T/253/2014 (skutok 2/ tohto rozsudku) a 12T/238/2014 (skutok 3/ tohto rozsudku) vyhlásil, že je nevinný.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný ml. M.Á. je vinný zo skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku, keďže mal za preukázané, že obžalovaný dňa 12.01.2014 využijúc nepozornosť majiteľky rodinného domu, poškodenej E. X. pri otváraní vstupných dverí jej obydľia z kabelky, ktorú jej pridržiaval, odcudzil dámsku peňaženku, v ktorej sa nachádzali jej osobné doklady ako aj peňažná suma vo výške 90,00 eur, čím jej spôsobil škodu vo výške 95,00 eur. Keďže obžalovaný bol pred uvedeným skutkom postihnutý za priestupok proti majetku a to rozhodnutím príslušného štátneho orgánu zo dňa 01.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2013, obžalovaný týmto skutkom naplnil všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) písm. f) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k skutkom 2/ a 3/ tohto rozsudku a to výsluchom obžalovaného ml. M., už právoplatne odsúdeného ml. L. M. a obvineného J. Z. ako svedkov, poškodeného B. L., ďalších svedkov V. Z., F. M.L., Š. Z., W. X., V. O., prečítaním svedeckých výpovedí svedkyne V. B. a splnomocnenkýň poškodených spoločností Dôvery zdravotnej poisťovni a.s. ako aj Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. z prípravného konania, prečítaním svedeckých výpovedí mal. svedkýň W. O., mal. N. G., mal. O. B., oboznámením znaleckých posudkov z odboru psychológie PhDr. N. na všetky vyššie uvedené mal. svedkyne, MUDr. W. z odboru zdravotníctva a farmácie ako aj dvoch znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie na obžalovaného ml. M., oboznámením ďalších listinných dôkazov, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný ml. M. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku, pôvodne vedeného pod sp. zn. 12T/238/2014 vypovedal, že v uvedený deň spoločne so spoluobvinenými J. Z. a ml. L. M. prišli pred bytový dom obžalovaného ml. M., v ktorej býva aj rodina B.. Keďže sa všetci traja rozhodli, že si zafajčia, išli za svedkom V. Z., ktorého požiadal o cigaretu, na čo mu tento svedok odpovedal, že cigaretu nemá. Vyjadril sa, že k nikomu inému už nešiel, odišiel von pred vchod bytového domu a išiel za spoluobvinenými J. Z. a ml. L. M., s ktorými sa dohodol, že pôjdu domov a po uplynutí asi pol hodiny sa stretnú a pôjdu niekam von. Keď sa doma rozhodol osprchovať, tak do bytu prišiel svedok B., ktorý má dcéru mal. O. a ktorý prišiel do jeho bytu spolu so svojou sestrou V. O. a jej otcom, pánom B. starším. Svedok B. ho v kúpeľni začal udierať päsťou do tváre a takisto ho kopal, pričom všetci traja B. na neho kričali, že bije deti. Keď ho pán B. začal biť, tak sa mu podarilo utiecť z kúpeľne do detskej izby, kam za ním prišiel pán B., ktorý ho začal kopať po celom tele, pričom on si chránil hlavu. Jeho matka F. M. kričala na svedka B., aby ho prestal biť a že zavolá políciu. Na to svedok B. prestal na neho fyzicky útočiť. Zatelefonoval spoluobvinenému J. Z., pričom telefón zodvihla jeho matka, ktorá mu povedala, aby k nim ihneď prišiel. Svedkyňa S. Z. zavolala policajtov a pred vchodom bytového domu, v ktorom býva

spoluobvinený J. Z., ho už čakali príslušníci polície ako aj jeho matka F. M.. Po príchode policajtov na toto miesto došla aj svedkyňa V. O. a maloletá W. O., pričom jeho matka, svedkyňa M. sa opýtala svedkyni O., čo sa stalo a či jej deti majú nejaké zranenie. Keď sa jeho matka opýtala na dôvod napadnutia jeho osoby svedkom B., tak svedkyňa O. odpovedala jeho matke, že čo by sa stalo, keby si jej dcéra udrela hlavu, keďže maloletá O. B. vypovedala, že maloletá W. O. si udrela hlavu. Matka, svedkyňa F. M. mu odporúčala nepodávať vo veci jeho fyzického napadnutia trestné oznámenie a počas cesty z lekárskeho ošetrovania sa rozhodol, že nepodá trestné oznámenie. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že svedok B., otec maloletej O. B., požiadal svedka Z.F., aby vypovedal tak, že ho videl odchádzať od jeho dverí a vchádzať do bytu rodiny B.. Svedok Z. pritom vypovedal, že ho nevidel odchádzať a ani prísť k dverám rodiny B.. Svedok Z. takisto vypovedal, že ho vraj videl utekať popod jeho balkón, pričom on normálne prišiel k spoluobvineným Z. a ml. M.. Vyjadril sa, že maloleté svedkyne mohli klamať z toho dôvodu, že svedkyňa O. si myslela, že poskytoval marihuanu jej synovi. Vyjadril sa, že tieto maloleté svedkyne ho viackrát pred týmto skutkom provokovali a vo vzťahu k utrpeným zraneniam mal. O. B. a mal. W. O. uviedol, že lekári v lekárskejších správach zaznamenali len to, čo im maloleté svedkyne uvádzali. Vyjadril domnienku, že niektorá z maloletých dievčat mohla spadnúť na chodbe, keď sa ponáhľala domov a vtedy si mohla vykrútiť prst. Zdôraznil, že do bytového domu vošiel sám, pričom niektorá z maloletých svedkýň mala vypovedať, že pred byt rodiny B. prišiel aj so spoluobvinenými ml. M. a Z., ktorí mu mali povedať, aby tieto maloleté svedkyne nechal tak.

V prípade skutku uvedeného pod bodom 2/ rozsudku (pôvodne vedeného pod sp. zn. 12T/253/2014) obžalovaný vypovedal, že spolu s spoluobvinenými Z. a ml. M. prišli k bytovému domu, v ktorom býva obvinený J. Z. ako aj poškodený B. L.. Po príchode si všimli, že poškodený L. prevzal zásielku od kuriéra a čakal pred vchodovými dvermi na otvorenie týchto dverí. Spoluobvinený ml. M. sa opýtal poškodeného, čo má v tom balíčku a pravdepodobne aj chytil tento balíček. Poškodený L. na to svedka ml. M. niekam poslal a povedal aj niečo škaredé ohľadne jeho matky. Poškodeného L. na to všetci traja obkľúčili a to zľava svedok ml. M.F., z pravej strany obvinený Z. a on pritom stál pred vchodom do bytového domu, pribehol k poškodenému a postavil sa pred neho, na čo sa poškodený L. zľakol. Svedok ml. M. poškodeného L. udrel päšťou do tváre, čo mu poškodený L. vrátil a udrel ho lakťom niekam do tela. Na to svedok M. opätovne udrel päšťou poškodeného L., poškodený L. si na to kľakol na zem a začal si zakrývať hlavu. Svedok ml. M. opätovne raz udrel päšťou poškodeného L. a takisto ho raz kopol. Obžalovaný ml. M. však nevedel uviesť, koľko krát a kam presne udrel obvinený M. poškodeného L., keďže to nevidel. On stál vo vchode bytového domu a smial sa a obvinený Z. stál v priestore pred výťahmi a takisto sa smial. Poškodený L. vstal zo zeme, zobral zásielku ležiacu na zemi a odišiel domov. On spolu s obvinenými M. a Z. odišli takisto domov. Poprel, že by on alebo obvinený Z. fyzicky napadli poškodeného L.. Vyjadril sa, že kuriér, svedok Š. Z. nevidel ako obvinený M. fyzicky napadá poškodeného L.K.. Obvinený J. Z. vyháňal von z bytového domu tohto svedka, pričom tento svedok pristúpil k nim až vtedy, keď videl, že je zle, ale vtedy ešte obvinený M. nebil poškodeného L.. Vyjadril sa, že obvinený Z. vyháňal svedka Z. preč kvôli tomu, že sa začala hádka medzi obvineným M. a poškodeným L.. Uviedol, že policajt, ktorý ho vypočúval, sa domnieval, že obvinený M. vypovedal, že zbil poškodeného L. len sám z toho dôvodu, že on ako aj obvinený J. Z. už majú problémy a obvinený M. sa ich len zastal. On sám poškodenému L. vchádzajúcemu do bytového domu povedal len to, že nech neskáče, lebo dostane. Vyjadril domnienku, že poškodený L. pravdepodobne nechcel udrieť obvineného M., len sa rozohnal rukou a lakťom udrel obvineného M., na čo obvinený M. začal päšťou biť do hlavy poškodeného, pričom keď si poškodený L. kľakol na zem a zakrýval si hlavu, tak ho obvinený M. opakovane udieral päšťami a aj kopal, nevedel však uviesť kam presne.

Vo vzťahu k skutku 1/ rozsudku pôvodne vedeného pod sp. zn. 2T/93/2014 sa obžalovaný vyjadril, že škodu poškodenej X. doposiaľ neuhradil.

Svedok ml. L. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 07.05.2014 v poobedňajších hodinách spolu s ďalším pôvodne obvineným Z. a obžalovaným ml. M. prišli pred bytový dom poškodeného L., pred ktorým si poškodený L. prevzal zásielku od kuriéra. Keď sa poškodeného opýtal na obsah tejto zásielky, tak poškodený mu na to odpovedal vulgárne, na čo on zareagoval rovnako. Poškodený L. ho udrel facku a na to on, obvinený Z. ako aj obžalovaný ml. M. vošli do vchodu bytového domu. Zdôraznil, že poškodeného L. zbil sám tak, že ho trikrát alebo štyrikrát udrel päšťou do tvári, pričom ho nekopal. Obvinený Z. aj obžalovaný ml. M. stáli vedľa neho, ale nič nerobili. Keďže poškodený L. sa iba bránil, tak ho prestal biť. Poškodený L. si potom pravdepodobne zobral svoju zásielku a odišiel asi k sebe domov. Vyjadril sa, že nemal žiaden dôvod na zisťovanie obsahu zásielky od poškodeného. Nepamätal sa na

to, že by sa obvinený Z. či obžalovaný ml. M. pýtali niečo poškodeného a ani na to, že by obvinený Z. niečo povedal svedkovi Z.. Nevedel sa vyjadriť k tvrdeniu svedka Z., že všetci traja bili poškodeného L.. Poprel, že by niekoho vyzýval, aby bil poškodeného L. a tohto bil iba sám vo vchode bytového domu.

Z výpovede svedka J. Z., spoluobvineného v trestnej veci poškodeného L., na hlavnom pojednávaní vyplýva, že spoločne s obžalovaným ml. M. a svedkom M. prišiel pred bytový dom, v ktorom býval poškodený L.. Poškodený L. si vtedy prevzal zásielku od kuriéra, na čo sa ho svedok M. opýtal, čo má v tom balíku a na to mu poškodený L. odpovedal niečo vulgárne. Svedok M. sa s poškodeným L. začali naťahovať, pričom poškodený L. dal tomuto svedkovi facku alebo ho drogol. Svedok M. na to začal biť poškodeného L. vo vnútri bytového domu a to asi päšťami. Poškodený L. si rukami zakrýval tvár, na čo ho svedok, pôvodne obvinený M. udieral päšťami do tela. Nevedel sa vyjadriť koľkokrát svedok M. udrel poškodeného L., pričom on a obžalovaný ml. M. nič nerobili, len stáli pri nich vo vzdialenosti asi 1,5 metra. Keďže poškodený L. sa iba bránil, tak svedok M. prestal tohto poškodeného biť. Vo vzťahu k svedkovi Z. ako kuriérovi sa tento svedok vyjadril, že v okamihu, keď sa svedok M. opýtal poškodeného L., čo má v balíku, tak svedok Z. prišiel pred vchod bytového domu. Svedok Z. asi videl, že sa niečo deje a to, že svedok M. napadol poškodeného L., keďže na vchode bytového domu je priesvitné sklo. Poprel tvrdenia obžalovaného ml. M. ako aj svedka Z., že by svedkovi Z. povedal, aby vypadol, keďže na to nemal dôvod. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu, prečo svedok M. zisťoval obsah zásielky poškodeného L.. Poprel takisto tvrdenia poškodeného L. ako aj svedka Z., že všetci traja a to on, svedok M. a obžalovaný ml. M. bili poškodeného L.K., pričom zdôraznil, že so svedkom M. sa nedohodli, že bude tvrdiť, že poškodeného bil len svedok M.. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či niekto z prítomných osôb, vrátane obžalovaného ml. M., vyzýval prítomné osoby na to, aby zbili poškodeného L..

Podľa výpovede poškodeného L. na hlavnom pojednávaní v uvedený deň v čase okolo 17.00 hod. zišiel k vchodu svojho bytového domu za účelom prevzatia si balíka od svedka Z.. Keď vchádzal opätovne do vchodu tohto bytového domu, tak k nemu pristúpili svedok J. Z., obžalovaný ml. X. M. a svedok ml. L. M. a žiadali od neho, aby im vydal balík a to najskôr pravdepodobne svedok ml. M.. Keďže už predtým sa mu títo páchatelia vyhrážali a to svedok Z. zabitím, tak nemal záujem sa s nimi vôbec rozprávať. Svedok Z. alebo svedok M. od neho pýtali uvedenú zásielku, na čo im odpovedal, aby prestali, lebo ináč dostanú. Keď vchádzal do vchodu bytového domu, tak mu všetci traja páchatelia zatarasili cestu. Keď sa nachádzal už vo vnútri tohto bytového domu, tak obžalovaný ml. M. povedal ostatným páchatelom, aby ho zbili. Potvrdil pritom svoje tvrdenie z prípravného konania, že ešte pred vstupom do tohto domu ho pôvodne obvinený J. Z. potľapkal zozadu po krku a svedok ml. M. ho zozadu sotil do chrbta. Po vstupe do vchodu bytového domu odhodil balík do rohu. Domnieval sa, že ho udieral svedok ml. M. rukami do celého tela, okrem nôh. Svedok Z. a obžalovaný ml. M. pravdepodobne stáli na boku a nevedel sa vyjadriť, či aj oni dvaja ho bili. Svedok ml. M. ho udrel asi 20 krát. Po ukončení bitky sa postavil zo zeme, pričom vo vchode tohto bytového domu sa už nachádzal len svedok Z., ktorý mu povedal, že si nemal začínať so svedkom ml. M.. Ďalší dvaja páchatelia a to svedok ml. M. a obžalovaný ml. M.L. už boli preč. Zdôraznil, že pred predmetným incidentom ho všetci traja páchatelia napadli celkovo asi 10 - krát, pričom fyzicky ho takto napadli prvýkrát. Jeho napadnutie videl pritom svedok Z.. Potvrdil svoje vyjadrenie z prípravného konania, že po útoku zazvonil na prvé dvere na prízemí, ktoré mu niekto otvoril, pričom tohto človeka chcel pôvodne o pomoc, avšak nakoniec o ňu nepožiadala. Nárok na náhradu škody si tento poškodený neuplatnil.

Poškodená E. X. si v konaní pred súdom uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 90,00 eur, na náhradu ktorej navrhla v odsudzujúcom rozsudku zaviazat' obžalovaného ml. M. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku.

Z prečítanej svedeckej výpovede splnomocnenkyne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., JUDr. Z. z prípravného konania, pokiaľ ide o skutok 2/ tohto rozsudku vyplýva, že táto spoločnosť navrhla uložiť obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku povinnosť nahradiť náklady poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému L. v sume 16,76 eur.

Z prečítanej svedeckej výpovede splnomocnenkyne poškodenej Dôvery zdravotnej poisťovni, a.s., Mgr. Ž. z prípravného konania vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku vyplýva, že za poskytnutú zdravotnú starostlivosť maloletej O. B. si uplatňujú náhradu škody vo výške 75,94 eur a za mal. W. O. sumu 70,90 eur, teda si uplatňujú nárok na náhradu škody v celkovej výške 146,84 eur.

Svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní, pokiaľ ide o skutok 3/ tohto rozsudku, vypovedal, že dňa 21.05.2014 prišiel za ním obžalovaný ml. M., ktorý od neho požadoval cigaretu, ktorú mu nedal, keďže ju nemal. Na žiadosť obžalovaného ml. M. mu poskytol vodu v plastovej fľaši, vzápätí na čo obžalovaný od neho odišiel preč. Obžalovaný ml. M. sa potom pohyboval po jeho poschodí, ale nevedel sa vyjadriť, kam presne išiel a teda, či odišiel preč alebo išiel k dverám rodiny B.. Pripustil, že v prípravnom konaní vypovedal, že možno videl, ako obžalovaný ml. M. ide k dverám rodiny B., ale nič viac nevidel. Uviedol, že na polícii vypovedal pred rokom, že obsah svojej výpovede si prečítal a súhlasil s jej obsahom. Trval na tom, že nevidel, aby obžalovaný ml. M. išiel k dverám rodiny B.. Po odchode obžalovaného ml. M. od neho toho viac nevidel, videla ho však jeho matka idúc smerom k obchodu na sídlisko Y., pričom ho videla z balkóna ako beží popod balkón. Keď bol s kamarátmi pred vchodom ich bytového domu, tak z neho vyšiel svedok B. s manželkou a s mal. dcérou O. B. s tým, že s touto maloletou dcérou idú na pohotovosť, pričom mal. O. mala cez ruku prehodenú vetrovku, ale nevšimol si, že by mala niečo poranené. Ešte keď sa nachádzal doma, tak videl mal. O. stojacu vo dverách ich bytu, pričom si pridržavala palec a teda sa domnieval, že tento palec alebo prst mala napuchnutý. Neskôr sa vonku po sídlisku Y. rozprávalo, že obžalovaný ml. M. napadol mal. O. B. ako aj jej sesternicu a takisto, že pán Piskor napadol obžalovaného ml. M.. Pán B. ho pritom požiadala, aby vypovedal v jeho prospech, na čo mu odpovedal, že bude vypovedať len o tom čo videl a to tak, ako si to pamätá. Pán B. od neho požadoval, aby vypovedal, že videl ako obžalovaný ml. M. napadol jeho dcéru mal. O. a teda pravdepodobne ho pán B. ovplyvňoval pred jeho výpoveďou na polícii, pričom poprel, že by ho niekto ovplyvňoval pred jeho výsluchom na súde. Vyjadril sa, že nikto sa nenachádzal na poschodí bytového domu v momente, keď obžalovaný ml. M. od neho pýtal cigaretu ako aj vodu.

Svedkyňa M., matka obžalovaného ml. X.O. M., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že skutočnosť, že obžalovaný ml. M. mal napadnúť poškodeného L. a ukradnúť peniaze poškodenej X. sa dozvedela až z uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré jej boli doručené ako zákonnej zástupkyňi obžalovaného ml. M.. Obžalovaný ml. M. sa jej priznal, že ukradol peňaženku poškodenej X.. Poprel však, že by napadol poškodeného L. a mal O. B., pričom keď obžalovaný niečo urobí, tak sa jej k tomu aj prizná. V čase, keď malo dôjsť k napadnutiu mal. O. B., po príchode jej syna domov počula buchnutie dverí a na to uvidela stáť v chodbe ich bytu poškodenú O. a jej otca pána B. staršieho. V kúpeľni uvidela ako pán W. B. mladší, otec mal. O. B., bije jej syna, pričom obžalovaný ml. M. si v dôsledku toho aj buchol hlavu o vaňu. Obžalovaný ml. M. utiekol z kúpeľne do detskej izby, v ktorej ho pán B. ml. bil na zemi a kopal do neho hlava - nehlava. Na to vyzvala pána B. staršieho, aby niečo urobil, aby jeho syn B. mladší nezabil jej syna, obžalovaného ml. M.. Pán B. straší na to pristúpil k pánovi B. mladšiemu a povedal mu, aby to nechal tak, lebo ho zabije. Keď rodina B. od nich odišla, tak obžalovaný ml. M. utiekol k svedkovi Z. a keď prišla do ich bytového domu polícia, tak vtedy cez ich poschodie prechádzala poškodená O. s mal. dcérou W. O., ktorá sa jej opýtala, že čo by sa stalo, keby ju obžalovaný udrel tak, že by spadla. Z uvedeného vyjadrenia maloletej poškodenej W. O. táto svedkyňa usúdila, že jej syn túto maloletú poškodenú neudrel. Uvedená svedkyňa uviedla, že obžalovaný ml. M. bol približne pred dvoma rokmi od konania jej výsluchu na súde hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici počas obdobia štyroch či šiestich týždňov a takisto sa vyjadřila k jeho školskej dochádzke.

Podľa svedeckej výpovede Š. Z. na hlavnom pojednávaní, v uvedený deň ako kuriér spoločnosti Q. Q. Y., s.r.o., poškodenému L. odovzdal balík. Keď odišiel od poškodeného, tak si všimol, ako k poškodenému pribehli traja chlapci a s týmto poškodeným sa začali rozprávať a vzájomne sa naťahovať. Nespomenul si, že by sa aj vonku pred bytovým domom odohrala nejaká bitka. Potom poškodený L. ako prvý vošiel do vchodu bytového domu a za ním vbehli všetci ostatní traja obžalovaní. Keď vošiel do vchodu bytového domu, uvidel ako všetci traja chlapci bijú poškodeného L., ktorého udierali rukami a kopali do tela. Nevedel sa však presne vyjadriť k tomu, či poškodeného L. fyzicky napádal len jeden páchatel' alebo viacerí. Keď na to vošiel do vchodu tohto bytového domu a zakričal na týchto útočníkov, tak títo ho vyzvali, aby odišiel preč, ináč ho takisto zbijú. Spomenul si, že do vchodu tohto bytového domu vošiel aj nejaký starší pán, ktorý však na fyzické napadnutie poškodeného nijakým spôsobom nezareagoval. Keďže mal so sebou hotovosť a útočníkov bolo viac, z miesta činu odišiel. Približne o desať minút mu zatelefonoval poškodený L. a opýtal sa ho, či je ochotný vypovedať na polícii a neskôr bol kontaktovaný príslušníkmi polície. Potvrdil svoje vyjadrenie z prípravného konania, že pred vchodom do bytového domu jeden z páchatel'ov udrel poškodeného do oblasti krku a ďalší útočník ho strčil do chrbta. Doplnil, že útočníci vbehli za poškodeným L. do bytového domu, opreli ho o stenu, bili ho a kopali ho.

Svedok W. X. uviedol na hlavnom pojednávaní, že s obžalovaným ml. M. sú veľmi dobrí kamaráti, s ktorým sa pozná od svojich deviatich rokov. Maloleté svedkyne O. B. a W. O. takisto pozná, keďže bývajú vo vedľajšom bytovom dome. Svedka V. Z.K. takisto pozná, je jeho kamarátom a chodia spolu hrať futbal. Vyjadril sa, že raz bol so svedkom Z. a obžalovaným ml. M.Y. pred bytovým domom, keď k nim došiel svedok Z., ktorý jemu ako aj obžalovanému ml. M. povedal, že pán B. mu ponúkol peniaze, ak bude vypovedať, že obžalovaný ml. M. zbil jeho deti. Vyjadril sa, že verí obžalovanému m. M. ako svojmu kamarátovi, že nezbil mal. svedkyne O. B. a W. O., keďže mu to obžalovaný povedal.

Poškodená V. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 21.05.2014 vo večerných hodinách spolu s pánom B. a jeho manželkou sedeli na ihrisku pred bytovým domom. Nachádzala sa tam aj jej dcéra W. O. vo veku 7 rokov, jej brat pán B. s manželkou a s dcérou O. B. vo veku 9 rokov ako aj maloletá N. G. vo veku desať či jedenásť rokov. Všetky tieto tri maloleté dievčatá sa rozhodli, že sa chcú ísť napiť vody, pričom mal. O. B. si išla umyť nohy a z tohto dôvodu odišli do bytu rodiny B.. Po uplynutí približne 15 minút prišla za ňou veľmi rozrušená dcéra W. O., ktorá jej povedala, že do bytu rodiny B. prišiel obžalovaný ml. M., pričom nevedela uviesť, či tam boli aj svedkovia Z. a M.. Keď obžalovaný ml. M. stál na chodbe, tak požiadal mal. poškodenú O. B. o cigaretu a bez súhlasu týchto dievčat vošiel do chodby bytu B.. Maloleté poškodené mu povedali, že cigarety nemajú, ale obžalovaný ml. M. od nich stále pýtal cigarety. Obžalovaný ml. M. mal. poškodenej O. B. vykrútil ruku, pričom táto mal. svedkyňa mala obviazanú ruku a to pravdepodobne pravú. Jej dcéru mal. W. O. obžalovaný sotil do hrude, potom jej pristúpil jej nohu svojou nohou a po sotení jej dcéra W. O. chrptom narazila do práčky, ktorá sa nachádzala v kuchyni. Mal. poškodenej N. G. obžalovaný ml. M. neurobil nič. Tieto skutočnosti jej oznámila mal. svedkyňa W. O. potom ako prišla vonku za nimi na ihrisko. Maloleté dievčatá sa obžalovaného ml. M. báli, pričom vonku vybehla len jej dcéra W. O. a mal. O. B. a mal. N. G. zostali v byte rodiny B.. Po takomto oznámení jej dcéry, mal. W. O., ona zostala vonku a jej brat W. B. s manželkou išli hneď do uvedeného bytu. Poukázala na to, že mal. poškodená W. O. sa predtým obžalovaného nebála a po uvedenom incidente sa ho začala báť tak, že keď ho niekde uvidela, tak sa celá roztriasla. Z dôvodu utrpených poranení mal. poškodenej W. O. si žiaden nárok na náhradu škody neuplatnila. Ďalej uviedla, že mal. poškodená W. O. jej povedala, že obžalovaný ml. M. ju napadol tak, že do nej strčil rukou, potom jej pristúpil nohou nohu, v dôsledku čoho spadla na práčku. Mal. O. mal obžalovaný chytiť za ruku a vykrútiť jej ju, pričom mal. N. G. nebola napadnutá. Vyjadrila sa, že maloleté dievčatá by obžalovaného ml. M. nezavolali dnu do bytu, ale obžalovaný ml. M. sám vošiel do bytu rodiny B., lebo bol v tom čase pod vplyvom drog. Jej dcéra W. O. jej povedala, že všetky tri dievčatá vytlačili obžalovaného ml. M. von z bytu a zatvorili dvere. Mal. W. O. zle psychicky znášala konanie obžalovaného ml. M. a mal. O. B. to prežívala ešte viac. Jej dcéra W. O. sa tri či štyri noci po udalosti budila zo sna. Vyjadrila sa, že týždeň po incidente obžalovaný ml. M. vystrašil jej dcéru mal. W. O..

Z výpovede svedkyne, poškodenej V.Y. B. z prípravného konania vyplýva, že v uvedený deň, v čase okolo 19:30 hod., spolu s manželom a deťmi sedeli vonku pred bytovým domom, pričom deti sa hrali na ihrisku. Jej dcéra, maloletá svedkyňa O. B. jej povedala, že sa ide domov napiť vody ako aj na WC, pričom s ňou odišla aj mal. W. O. a mal. N. G.. Po nejakom čase k nim pribehli maloleté svedkyne O. B. a W. O., pričom mal. O. B. plakala a povedala jej, že keď sa nachádzali doma niekto zaklopal na dvere, ona ich otvorila, keďže sa domnievala, že sú to jej rodičia, ale pred dverami stál obžalovaný ml. M.L. a pýtal od nej cigarety. Keďže mal. svedkyňa O. B. nemala cigarety, povedala obžalovanému, že ich má ona vonku, pred bytovým domom. Mal. O. B. jej ďalej povedala, že sa pokúšala zatvoriť dvere, ale obžalovaný ml. M. položil medzi dvere a zárubňu nohu, aby sa dvere nezatvorili, zatlačil ich a vošiel dnu do predsiene, kde fyzicky napadol dievčatá. Mal. svedkyňa W. O. obžalovaný udrel do hrudníka tak, že skoro spadla, odletela dozadu a udrela si hlavu do práčky. Mal. svedkyňa O. B. obžalovaný vykrútil prst a mal. svedkyňa N. G. chcel obžalovaný udrieť po hlave, ale ona sa uhla. S maloletými dievčatami potom boli na ošetrení u lekára. Jej dcéra, mal. svedkyňa O. B. sa obžalovaného bála asi týždeň, užívala lieky na ukludnenie, pričom nemohla aj zaspať, avšak v čase jej výsluchu v prípravnom konaní mal. svedkyňa už nemala žiadne psychické problémy. Nárok na náhradu škody si táto poškodená takisto neuplatnila.

Mal. svedkyňa W. O. uviedla v prípravnom konaní, že keď sa v uvedený deň hrali von pred bytovým domom, tak jej sesternica mal. O. B. potrebovala odísť domov prezliecť sa, ísť na WC a napiť sa vody. Domov k tejto svedkyňi teda odišla mal. N. G., mal. O. B. a ona. Po nejakom čase dvere tohto bytu otvorila mal. svedkyňa O. B. a ona uvidela, že vonku pred dverami stojí „ M. „, t.j. obžalovaný ml. M., svedkovia „ M. „ (svedok M.) a „J.“ a „N.“ stáli na boku. Obžalovaný ml. M. od nich pýtal cigarety, na čo mu odpovedali, že cigarety má matka. Obžalovaný bol ešte vonku pred dverami, ale potom vošiel

trochu dnu, na chodbu a oni všetky tri sa snažili zavrieť dvere. Obžalovaný s prezývkou „M.“ ako aj „J.“ a „M. však tlačili na dvere zvonku, pričom predtým počula „M.“ rozprávať sa s „N.“, ktorý povedal, aby ich nebili, lebo sú ešte malé. Dnu na chodbu bytu vošiel len „M.“, keďže chcel prehľadať celý byt za účelom nájdenia cigariet. Obžalovaný ml. M. ich však začal biť a to tak, že mal. O. B. vykrútil prst na ruke, ju kopol do hrudníka nohou a potom ju sotil dozadu a keď padala dozadu, tak si udrela hlavu do práčky. Obžalovaný jej pritom hovoril, že zbil už veľa detí a potom sa otočil a odišiel preč. Po tomto zaútočení na svoju osobu obžalovaným to išla povedať rodičom. Vyjadrila sa ďalej, že obžalovaný bol opitý, že sa báli kričať o pomoc a že všetky tri posielali obžalovaného preč z bytu, avšak neplakali.

Z výpovede maloletej svedkyne N. G. z prípravného konania súd zistil, že v uvedený deň išli domov k mal. O. B. a to ona, mal. svedkyňa W. O. a sesternica, mal. svedkyňa O. B.. Po zaklopaní na dvere tohto bytu tieto otvorila mal. svedkyňa O. B. a pred dverami stál nejaký chlapec, ktorého nepoznala. Keď sa tento chlapec opýtal mal. svedkyne O. B., či je mama doma, tak táto maloletá svedkyňa mu odpovedala, že nie, na čo tento chlapec požiadala túto svedkyňu o cigarety. Keď teda maloletá svedkyňa O. B. odpovedala tomuto chlapcovi, že nemá cigarety, keďže nejajčí, tento chlapec na nich začal kričať, aby maloletá svedkyňa neklamala. Obžalovaný vošiel sám do bytu na chodbu, pričom bol opitý a začal ich biť. Najprv tento chlapec kopol mal. W. O. U. do nohy, ale nespada, len ju bolela noha, potom chytil mal. O. B. a vykrútil jej ruku, pričom táto potom mala problémy s prstom. Nakoniec tento chlapec chcel udrieť aj ju po hlave, ale ona sa uhla. Potom tohto chlapca maloleté svedkyne W. O. a O. B. vytlačili von z bytu a vzápätí zatvorili dvere. Tento chlapec sa po odchode z bytu napil kofoly, rozbehol sa kopol do dverí, čo videla kvôli tomu, že sa postavila na stoličku a pozrela sa cez kukátko. Keď tento chlapec odišiel, tak mal. svedkyňa W. O. chcela ísť preč a neskôr to povedala matke, ktorá bola vonku pred bytovkou. Vyjadrila sa, že s týmto útočníkom na chodbe stáli ešte dvaja chlapci, ktorých však nepoznala. Uviedla ďalej, že všetky tri maloleté svedkyne posielali tohto útočníka preč z bytu.

Mal. svedkyňa O. B. v prípravnom konaní vypovedala, že v uvedený deň sedela vonku pred bytovkou spolu so sesternicami ako aj ich matkami. Keďže potrebovala odísť na WC ako aj napiť sa vody, odišla domov spolu so svojimi sesternicami mal. W. O. a N. G.. Keď sa nachádzali u nej doma, tak niekto zaklopal na dvere a keď tieto dvere otvorila uvidela, že tam stojí obžalovaný ml. M. a to sám. Obžalovaný ml. M. od nej požadoval cigarety, na čo mu odpovedala, že mu ich nedá, pretože ich má jej matka a ona je vonku. Obžalovaný na to vošiel dnu na chodbu bytu. Všetky tri maloleté dievčatá stáli na chodbe, pričom ona tlačila na dvere, aby ich obžalovaný neotvoril, ale obžalovaný ich zatlačil nohou a tak ich otvoril. Obžalovaný len vošiel dnu do bytu, nič nepovedal a začal ich biť. Obžalovaný jej vykrútil prst na pravej ruke a to prostredník, mal. svedkyňa W. O. kopol do nohy a sotil rukami do hrude, pričom táto si udrela hlavu o práčku. Mal. N. G. chcel obžalovaný takisto udrieť do hlavy rukou, ale ona sa uhla. Všetky tri maloleté svedkyne žiadali obžalovaného, aby odišiel preč, na čo sa obžalovaný otočil, buchol dverami a odišiel. Ona sa rozplakala a mal. W. O. to išla povedať vonku rodičom. Vyjadrila sa, že obžalovaného ml. M. videl ísť k ním do bytu aj svedok V. Z., ale on stál iba na chodbe a teda nebol s obžalovaným. Vyjadrila sa, že obžalovaný bol opitý a že vošiel celkom na chodbu tohto bytu. Obžalovaný ml. M. jej vykrútil prst počas toho, ako ho odtlačala jednou rukou preč z bytu, on jej pritom chytil jeden prst a vykrútil jej ho. Uviedla, že ostatné mal. dievčatá neodtláčali obžalovaného ml. M., avšak takisto ho posielali preč.

Zo znaleckého posudku PhDr. N. z odboru psychológie na mal. O. B. vyplýva, že osobnosť tejto maloletej svedkyne je bez akýchkoľvek známk duševného ochorenia. Osobnosť mal. O. B. vo všeobecnosti znalec považoval za vierohodnú a úprimnú v tom zmysle, že vlastnosť skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo alebo že by jej výpoveď bola niekým ovplyvnená, u maloletej svedkyne nezistil. Podľa jeho názoru, mal. O. B. pri predmetnom skutku dňa 21.05.2014 utrpela posttraumatickú stresovú poruchu, i keď nie v klasickej podobe, resp. nie klasicky determinovanú. Pri skutku v jej prípade išlo o úľakovú reakciu v stresovej, resp. stresujúcej situácii u osobnosti senzitívnejšej, emocionálnej zraniteľnejšej, skôr poddanej a nedominantnej, ktorá citlivejšie vníma, pociťuje a prežíva podnety z okolitého sveta, čím však nebagatelizuje a neracionalizuje konanie páchatel'a.

Podľa znaleckého posudku tohto znalca na mal. W. O. u tejto mal. svedkyne znalec nezistil odchýlky od normy a poruchy správania, i keď v nedávnej minulosti mohli byť v malej miere prítomné, no v čase jeho vyšetrenia táto mal. svedkyňa nevykazovala znaky porúch a je v relatívnej pohode. Osobnosť mal. svedkyne znalec považoval za úprimnú a validnú, ktorá bola schopná predmetné skutočnosti správne vnímať, zapamätať si a aj ich reprodukovať, i keď isté nezrovnalosti musel pripustiť z dôvodu

emocionálne vysoko vypätej situácie pri predmetnom skutku, čo do istej miery mohlo ovplyvniť aj reprodukciu predmetného činu touto svedkyňou. Pri predmetnom skutku v jej prípade mohlo ísť o atypickú stresovú poruchu s úzkosťou, strachom, obavami, osobnostným diskomfortom, strachom z agresora a podobne, aktuálne však symptómy plazivo, bazálne vymizli, dieťa je v konsolidovanom stave, bez psychopatologických mechanizmov. Túto svedkyňu znalec neodporúča ešte raz vypočúvať.

Zo znaleckého posudku toho istého znalca na mal. N. G. súd zistil, že u nej neboli zistené odchýlky a poruchy správania sa a jej osobnosť vo všeobecnosti považoval za vierohodnú a úprimnú. Táto mal. svedkyňa pri predmetnom incidente neutrpela posttraumatickú stresovú poruchu v pravom zmysle slova, išlo u nej skôr o prolongovanú (predĺženú) úľakovú reakciu stresujúcej (krátkodobo) situácie, pričom pre stanovenie posttraumatickej stresovej poruchy neboli splnené diagnostické kritéria a teda sa táto porucha u nej neprejavuje. U tejto poškodenej takisto neodporúča vykonávať ďalšie procesné úkony.

Podľa znaleckého posudku MUDr. W. z odboru zdravotníctva a farmácie, maloletá O. B. utrpela podvrtnutie I. medzičlánkového kĺbu III. prsta pravej ruky, pričom išlo o ľahký úraz a mal. svedkyňa W. O. utrpela pomliaždenie pravej polovice hrudníka a pomliaždenie hlavy v pravej čelovej oblasti ľahkého stupňa, pričom aj u nej išlo o ľahký úraz. Znalec sa vyjadril, že v prípade mal. svedkyne O. B. poranenie vzniklo rotačným mechanizmom a u poškodenej mal. W. O. išlo o priamy mechanizmus vzniku poranenia, pričom intenzita násillia bola najpravdepodobnejšie slabá. U oboch maloletých poškodených nebol poškodený žiaden životne dôležitý orgán, pričom liečba poranení poškodenej mal. O. B. zvyčajne trvá 6-7 dní ambulantnej liečby a v prípade mal. poškodenej W. O. 5-6 dní. U mal. poškodenej O. B. obmedzenie spočívalo len v bolestivosti III. prsta pravej ruky a v jeho obmedzenom používaní. U mal. svedkyne W. O. podľa vyjadrenia znalca obmedzenie spočívalo v bolestivosti pravej polovice hrudníka, významnejšou mierou ju však neobmedzovalo. V prípade mal. svedkyne O. B. znalec zdôraznil, že táto dňa 18.05.2014, t. j. tri dni pred predmetným fyzickým napadnutím bola ošetrovaná na chirurgickej ambulancii Vranovskej nemocnice s identickým poranení III. prsta pravej ruky, spôsobeným narazením loptou, čo však priznala a nezatajovala pri osobnom pohovore a vyšetrení dieťaťa matka mal. poškodenej. Napriek tomu znalec nevlúčil, že k opätovnému poraneniu III. prsta pravej ruky maloletej svedkyne mohlo pri predmetnom fyzickom napadnutí znovu dôjsť, preto toto poranenie bodovo ohodnotil a priznal.

Vo veci bol vypracovaný aj znalecký posudok MUDr. L. a MUDr. J. z odvetvia psychiatrie na obžalovaného a to pôvodne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12T/238/2014, z ktorého vyplýva, že obžalovaný netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy. U obžalovaného ide o socializovanú poruchu chovania v období adolescencie, ktorá u neho bola prítomná aj v čase spáchania trestného činu, ide o disharmóniu osobnostného vývoja s asociálnymi prejavmi v správaní a s poruchami sociálnej adaptácie. Obžalovaný skutok uvedený v bode 3/ tohto rozsudku teda spáchal v stave jednoduchej (simplexnej) opitosti ľahkého stupňa, avšak jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti boli len nepodstatne znížené a teda mohol nebezpečenstvo svojho konania rozpoznať a toto konanie aj ovládať. U obžalovaného znalkyne nezistili závislosť na alkohole, ale vzhľadom k jeho veku neprimerané sporadické požívanie alkoholu, pre ktoré však nie je ešte potrebné nariadiť žiadnu formu ochranného protialkoholického liečenia. U obžalovaného takisto skonštatovali sporadicky škodlivý konzum drog zo skupiny kanabinoíidov, avšak u neho nie je indikované nariadenie žiadnej formy ochranného protitoxikomanického liečenia. Podľa názoru týchto znalkýň nie je potrebné obžalovanému uložiť ani ochranné psychiatrické liečenie, keďže socializovaná porucha správania u neho je pravdepodobne podmienená kombináciou genetických faktorov s nepriaznivými vonkajšími vplyvmi, s manifestáciou porúch správania, s negatívnym vzťahom k škole, nerešpektovaniu autorít, konfliktným správaním vo vzťahu k dospelým, avšak nejde u neho o žiadnu duševnú chorobu. Z psychiatrického hľadiska u obžalovaného zistili snahy vykresliť sa v lepšom svetle a tento má tendenciu vedome (účelovo) spájať prežitie s vymysleným, vykonštruovaným, prípadne s informáciami z počutia.

Zo znaleckého posudku MUDr. B. a MUDr. Š. na obžalovaného z toho istého odvetvia zas súdu zistil, že u obžalovaného ide o disharmonický osobnostný vývoj v adolescencii, avšak obžalovaný v čase spáchania skutku uvedeného pod bodom 2/ rozsudku mohol v plnej miere rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a taktiež mohol v plnej miere ovládať svoje konanie. U obžalovaného títo znalci nezistili závislosť na alkohole a ani na iných návykových látkach. U obžalovaného zistili disharmonický osobnostný vývoj s poruchami socializácie, vývojovo smerujúci k poruche osobnosti. U

obžalovaného teda nezistili takú duševnú poruchu, kvôli ktorej by bolo účelné obžalovanému nariadiť ochrannú psychiatrickú liečbu.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov n/T., podanej v trestnej veci vedenej pôvodne pod sp. zn. 12T/238/2014, obžalovaný postupne navštevoval M. T. školu X. vo Vranove nad Topľou, neskôr M. školu F. X. Vranov nad Topľou, odkiaľ bol vylúčený kvôli záškoláctvu a nevhodnému správaniu. Neskôr nastúpil na E. školu v Michalovciach, avšak v čase podania ich správy, dňa 26.09.2014, už nenavštevoval žiadnu školu. Ml. obžalovaný bol umiestnený asi osem týždňov v Psychiatrickej nemocnici v W. a neskôr bol opätovne v tomto zdravotníckom zariadení hospitalizovaný vo februári roku 2014. Podľa vyjadrenia tohto štátneho orgánu správanie obžalovaného v domácnosti je na požadovanej úrovni, avšak mimo nej je nevhodné a nie je kontrolované. Podľa vyjadrenia matky by bolo vhodné umiestnenie obžalovaného do výchovného zariadenia. Z uvedenej správy ďalej vyplýva, že tento obžalovaný bol v minulosti už odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/93/2014 zo dňa 28.07.2014.

V prípravnom konaní boli zabezpečené ďalšie listinné dôkazy a to správa mesta Vranov nad Topľou o povesti obžalovaného, správa Psychiatrickej nemocnice v W. n.o. o hospitalizáciách obžalovaného, lekárske správy na poškodeného L. a na mal. svedkyne W. O. a O. B., vyčíslenie nárokov poškodených zdravotných poisťovní, zápisnica o ohliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou v prípade skutkov uvedených v bode 1/ a 2/ tohto rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že v prípade skutku uvedeného v bode 2/ tohto rozsudku vinu obžalovaného preukazuje výpoveď poškodeného L., ktorá je jednoznačne podporovaná aj svedeckou výpoveďou svedka Z. a nepriamo aj svedeckými výpoveďami ostatných obvinených v prípade tohto trestného stíhania a to svedkov ml. M. a Z.. Obžalovaného zas zo spáchania skutku uvedeného v bode 3/ tohto rozsudku usvedčujú výpovede všetkých troch mal. svedkýň a to mal. O. B., mal. W. O. a mal. N. G. prítomných na mieste samotného skutku, pričom hodnovernosť svedeckých výpovedí týchto svedkýň preukazuje aj výsledok znaleckého dokazovania z odboru psychológie na tieto mal. svedkyne a v zhode s ktorými potom vyznievajú aj svedecké výpovede matiek týchto maloletých svedkýň a to poškodených V. B. a V. O. či nepriamo aj svedka Z..

Obžalovaného teda zo spáchania skutku uvedeného v bode 2/ tohto rozsudku usvedčuje výpoveď poškodeného B. L., v zhode s ktorou vyznieva aj výpoveď svedka Š. Z. a z ktorej vyplýva, že obžalovaný ml. M. vo vchode bytového domu na M.. Y. č. XXX/XX vo Vranove nad Topľou po predchádzajúcej dohode s už prv odsúdeným ml. L. M. a pôvodne obvineným J. Z. fyzicky napadli poškodeného B. L..

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 07.05.2014 v poobedných hodinách poškodený B. L. pred vchodom svojho bytového domu prevzal od svedka Z. ako poštového kuriéra zásielku, na čo k nemu pristúpil obžalovaný ml. M. s už právoplatne odsúdeným ml. L. M. ako aj s ďalším spolupáchateľom J. Z.. Súd mal ďalej za preukázané, opierajúc sa o výpoveď poškodeného, že svedok ml. M. alebo svedok Z. od neho požadovali vydanie uvedenej zásielky, čo poškodený odmietol. Poškodený L. poukázal na skutočnosť, že už pred samotným incidentom mal slovné potýčky predovšetkým so svedkom Z., ktorý sa mu mal aj vyhrážať zabitím a preto sa voči uvedenému útoku páchatelov začal verbálne brániť tak, že ich vyzval, aby prestali, lebo „dostanú“. Pôvodne obvinený, svedok J. Z. mal pritom poškodeného podľa jeho vyjadrenia zozadu ponížujúco potľapkával po krku a právoplatne odsúdený ml. M. ho zas zozadu sotil do chrbta. Po takýchto jednorázových atakoch páchatelov poškodený L. vstúpil do vchodu bytového vchodu, avšak všetci traja pôvodne obvinení ho predbehli a zatarasili mu cestu do vchodu. Obžalovaný ml. M.Á. pritom vyzval svedkov ml. M. a Z., aby poškodeného začali biť. Poškodený sa s jednoznačnou istotou vyjadril, že ho fyzicky napádal rukou do celého tela už právoplatne odsúdený ml. M., ktorý ho udrel celkovo asi dvadsaťkrát, avšak nevedel jednoznačne určiť, či aj obžalovaný ml. M. a svedok Z. ho nejakým spôsobom fyzicky napadli. Poškodený L. však vyjadril názor, že vzhľadom na smerovanie úderov z viacerých strán usúdil, že ho fyzicky napádali viaceré osoby. Poškodený L. sa tomuto fyzickému útoku na svoju osobu bránil, aj keď nevedel uviesť konkrétny spôsob obrany. Takýto priebeh incidentu potvrdil aj svedok Š. Z., ktorý vypovedal, že po odovzdaní zásielky poškodenému L. si všimol, ako k poškodenému pristúpili traja chlapci, ktorí sa s ním začali hádať a vzápätí aj naťahovať. Uvedený svedok pritom ešte v prípravnom konaní v zhode s tvrdením poškodeného uviedol, že jeden z páchatelov poškodeného udrel do oblasti krku a ďalší z páchatelov ho strčil do chrbta, pričom tento svedok túto

časť svojej výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní potvrdil. Svedok sa ďalej vyjadril, že všetci traja páchatelia pritlačili poškodeného o stenu a tam ho všetci traja udierali rukami a aj kopali do neho. Uvedený svedok však zároveň nevedel s jednoznačnou istotou uviesť, či takto poškodeného skutočne fyzicky napádali všetci traja páchatelia alebo len jeden z nich. Uvedený svedok vyzval týchto útočníkov, aby prestali napádať poškodeného, na čo ho jeden z páchatel'ov alebo viacerí páchatelia vyzvali, aby opustil miesto tohto fyzického napádania, v opačnom prípade bude predmetom útoku aj on. Z dôvodu obáv o peňažnú tržbu, ktorú mal tento svedok pri sebe, uvedený svedok opustil predsieň bytového domu a odišiel preč. Poškodený L. sa pritom vyjadril, že po ukončení fyzického útoku na jeho osobu sa vo vchode bytového domu nachádzal už len svedok J. Z., ktorý vchádzal do výťahu tohto bytového domu a ktorý mu oznámil, že si nemal začínať so svedkom ml. M.. Poškodený po tomto útoku na svoju osobu zazvonil na vchodové dvere jedného bytu na prízemí bytového domu a vzápätí na to odišiel do svojho bytu.

Obžalovaný ml. M. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil vzájomný incident s poškodeným L. po odovzdaní zásielky tomuto poškodenému svedkom Z.. Svedok ml. M. sa mal po tomto prevzatí poštovej zásielky opýtať poškodeného, čo má v tom balíku, pričom sa aj pravdepodobne dotkol tejto zásielky, na čo sa poškodený L. nevhodne vyjadril na adresu matky svedka ml. M.. Poškodeného on, svedok ml. M. ako aj svedok Z. obkolesili, pričom svedok ml. M. bol po ľavej strane poškodeného, svedok Z. po jeho pravej strane a on stál pred vchodom do bytového domu. Keď pribehol k poškodenému L. a postavil sa pred neho, tak sa tento poškodený zľakol a vzápätí na to svedok ml. M. udrel poškodeného päšťou do tváre, na čo poškodený zareagoval úderom lakťom do tela svedka ml. M., na čo zas svedok ml. M. opätovne udrel päšťami poškodeného L., v dôsledku čoho si poškodený L. kľakol a začal si kryť svoju hlavu rukami. Svedok ml. M. mal aj po takomto fyzickom zaútočení na poškodeného tohto ešte raz udrieť päšťou a raz kopnúť. Obžalovaný sa pritom vyjadril, že on zdržiavajúc sa v blízkosti vchodových dverí do bytového domu ako aj svedok Z., ktorý stál v blízkosti výťahov, sa z tohto fyzického napádania poškodeného svedkom ml. M. smiali. Obžalovaný pritom poprel, že by on alebo svedok Z. fyzicky napadli poškodeného L.. Obžalovaný ďalej tvrdil, že pri vchádzaní poškodeného L. do vchodu bytového domu tomuto povedal, „že nech neskáče, lebo dostane“. Pokiaľ ide o obranu obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, že aj už právoplatne odsúdený ml. M. tvrdil, že len on sám fyzicky napadol poškodeného L. treba uviesť, že je pochopiteľný postoj oboch spoluobvinených a to ako ml. M. tak aj svedka Z., ktorý v predmetnej trestnej veci zhodne ako vo svojich trestných veciach tvrdili, že len už právoplatne odsúdený ml. M. fyzicky napadol poškodeného L.. Účasť obžalovaného ml. M. na napadnutí poškodeného pritom nepriamo preukazuje aj jeho vlastná výpoveď, keď uviedol, že po vstupe poškodeného L. do vchodu bytového domu tomuto povedal, „aby neskákal, lebo aj on dostane“, pričom poškodený L. zas tvrdil, že po vstupe všetkých páchatel'ov ako aj jeho samotného do vchodu bytového domu, obžalovaný ml. M. vyzval ostatných útočníkov na jeho fyzické napadnutie.

Poškodený L. v dôsledku uvedeného fyzického útoku na jeho osobu v inkriminovaný deň utrpel povrchové poranenia vlasatej kože hlavy, pomliaždenie mihalnic (očnému viečka) a okolia oka ako aj vyvrtnutie a natiahnutie sánky, čo mal súd za preukázané lekárskou správou zo dňa incidentu. Uvedené poranenia si podľa lekárskej správy vyžiadali liečenie poškodeného v trvaní do sedem dní, avšak podľa vyjadrenia samotného poškodeného z dôvodu týchto zranení nebol práceneschopný, keďže v uvedenom období bol nezamestnaný.

V súvislosti s obhajobnou námietkou obžalovaného, že spolu so spolupáchatel'om ml. Z. nijakým spôsobom poškodeného L. nenapadol a len sa zabávali na tomto fyzickom napádaní poškodeného L. už právoplatne odsúdeným ml. M. je potrebné uviesť, že pri spáchaní skutku vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona sa nevyžaduje výslovná dohoda všetkých páchatel'ov na fyzickom napadnutí poškodeného, ale postačuje aj tzv. konkludentná dohoda. Zároveň sa nevyžaduje, aby sa každý z uvedených spolupáchatel'ov zúčastnil na fyzickom útoku na poškodeného rovnakou mierou, ale postačuje aj hoci len psychická podpora druhého páchatel'a pri fyzickom napádaní poškodeného. Miera účasti toho ktorého páchatel'a na páchaní skutku môže byť zohľadnená len pri ukladaní konkrétneho druhu a výmery trestu u toho - ktorého páchatel'a. Je nesporné, že v predmetnom prípade všetci traja páchatelia pristúpili k poškodenému L. s jednoznačným zámerom tohto fyzicky napadnúť, keďže z výpovede všetkých aktérov tohto incidentu je zrejmé, že páchatelia a to konkrétne už právoplatne odsúdený ml. M. požadoval od poškodeného L. vydanie mu zásielky, ktorú mu doručil svedok Z.. Je nepochybné, že vyžadovanie odovzdania zásielky poškodeným L. bolo len zámienkou zo strany útočníkov na ich fyzické napadnutie tohto poškodeného. Podľa názoru súdu už

len samotná prítomnosť troch páchatel'ov pri osobe poškodeného, pričom v bezprostrednej blízkosti poškodeného sa nenachádzala žiadna iná osoba, spôsobila fyzickú prevahu týchto páchatel'ov nad osobou poškodeného a to bez ohľadu na to, akou konkrétnou mierou sa ktorý z páchatel'ov podieľal na fyzickom napadnutí poškodeného L.. Z pohľadu naplnenia zákonných znakov žalovaného trestného činu je pritom nepodstatné, akou konkrétnou formou ktorý z páchatel'ov sa dopúšťal fyzického násillia voči poškodenému L. a miera ich účasti je rozhodujúca len pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu tomu ktorému páchatel'ovi tohto trestného činu. Pri posudzovaní naplnenia skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa pritom nevyžaduje, aby všetci páchatelia rovnakou intenzitou fyzicky napádali poškodeného, ale postačí hoci aj psychická podpora druhého páchatel'a či páchatel'ov na fyzickom napadnutí, čiže trestná zodpovednosť prichádza do úvahy aj v prípade menej aktívneho páchatel'a či dokonca pasivity druhého páchatel'a, ktorý by pritom druhému spolupáchatel'ovi či spolupáchatel'om poskytoval psychickú pomoc v podobe jeho podnecovania či povzbudzovania v napádaní obeť útoku, pomocou pred a počas samotného napádania poškodeného napr. sledovaním okolia či zabraňovaním iným osobám v ochraňovaní napádaného či v podobe pomoci pri úteku. Samotný obžalovaný ml. M. pritom pripustil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, že pred samotným útokom svedka ml. M. na poškodeného L. vo vchode bytového domu tomuto poškodenému povedal, aby „nevyskakoval“ pod hrozbou fyzického útoku na jeho osobu, pričom zas poškodený L. tvrdil, že obžalovaný ml. M. vyzval ostatných páchatel'ov na jeho fyzické napadnutie.

V súvislosti s uvedeným fyzickým napadnutím poškodeného L. všetkými troma páchatel'mi je pritom potrebné poukázať aj na skutočnosť, že podľa vyjadrenia poškodeného všetci útočníci ešte v období pred samotným fyzickým napadnutím jeho osoby, na tohto opakovane verbálne útočili, avšak doposiaľ sa voči nemu nedopustili žiadneho fyzického násillia.

K uvedenému fyzickému napadnutiu poškodeného došlo v priestore vo vchode bytového domu obývaného viacerými ľuďmi, čo možno považovať za miesto prístupné komukoľvek a kedykoľvek. Samotný incident sa pritom začal pred vchodovými dverami tohto bytového domu, v ktorom býval poškodený L., kde bol poškodený zo strany páchatel'ov len postrčený smerom k vchodu tohto bytového domu, pričom k napadnutiu poškodeného zo strany útočníkov došlo až v samotnom vchode bytového domu. Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že aspoň určitú časť napadnutia poškodeného L. páchatel'mi sledoval svedok Š. Z., pričom tento svedok tvrdil, že do vchodu bytového domu počas napádania poškodeného L. mal vstúpiť aj nejaký muž.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že po tom, ako už pred samotným vchodom do bytového domu poškodeného L. istým spôsobom fyzicky napadli svedkovia Z. a ml. M., tak po vstupe všetkých troch páchatel'ov ako aj samotného poškodeného do vchodu bytového domu, pričom obžalovaný ml. M. vtedy vyzval ostatných páchatel'ov na fyzické zaútočenie na poškodeného L., obžalovaný ml. M. spolu s už právoplatne odsúdeným ml. M. ako aj svedkom Z. vo vchode tohto bytového domu opakovane fyzicky zaútočili na poškodeného L..

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd konanie obžalovaného ml. M. právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, keďže obžalovaný ml. M. spolu s ostatnými páchatel'mi, fyzicky napadol poškodeného L. vo vchode ním obývaného bytového domu a teda sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti, pričom vzhľadom na charakter utrpených poranení poškodeného, ktoré si vyžiadali jeho liečenie v trvaní do 7 dní, počas ktorých nebol ani výrazným spôsobom obmedzený jeho obvyklý spôsob života, nebolo možné konanie obžalovaného ml. M. kvalifikovať aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona.

V prípade skutku uvedeného v bode 3/ tohto rozsudku mal súd za preukázané, že dňa 21.05.2014 vo večerných hodinách sa pred bytovým domom na M. Y. č. XXX/XX vo Vranove nad Topľou nachádzali mal. O. B., mal. W. O. ako aj mal. N. G.. Po určitom čase sa uvedené mal. svedkyne rozhodli odísť do bytu rodiny B. za účelom vykonania malej potreby ako aj umytia si nôh. Počas zdržiavania sa týchto maloletých svedkýň v predmetnom byte na dvere tohto bytu zaklopal obžalovaný ml. M., ktorému vchodové dvere otvorila mal. svedkyňa O. B. a od ktorej obžalovaný požadoval cigarety. Mal. svedkyňa O. B. mu oznámila, že tieto mu nemôže poskytnúť, keďže ich má jej matka, svedkyňa V. B. zdržiavajúca sa vonku pred bytovým domom. Obžalovaný ml. M.Á. na to bez výslovného súhlasu uvedených maloletých svedkýň vošiel čiastočne do predsieni tohto bytu, pričom napriek snahe maloletých svedkýň a to predovšetkým mal. O. B. zatvoriť tieto vchodové dvere, sa mu to podarilo. Po vstupe do uvedeného bytu obžalovaný ml. M. mal. svedkyňu O. B. vykrútil prst na ruke, mal. W. O. kopol nohou do hrudníka,

čo tvrdili mal. svedkyne O. B. a N. G., či do nohy, ako vypovedala mal. W. O., ktorú potom sotil dozadu, v dôsledku čoho si mal. W. O. udrela hlavu do práčky, ktorá bola umiestnená v kuchyni tohto bytu. Mal. svedkyňa N. G. chcel obžalovaný ml. M. udrieť po hlave, ale ona sa mu uhla. Podľa vyjadrenia mal. svedkyne N. G., mal. svedkyne W. O. ako aj O. B. po takomto fyzickom zaútočení na ich osoby rukami vytlačili obžalovaného ml. M. von z bytu, pričom táto svedkyňa zatvorila vchodové dvere tohto bytu. Obžalovaný ml. M. po takomto odchode z bytu rodiny B. ešte nohou kopol do vchodových dverí, čo takisto uviedla svedkyňa mal. N. G. sledujúc to cez priezor na vchodových dverách uvedeného bytu. Mal. svedkyňa W. O. fyzické zaútočenie obžalovaného ml. M. na všetky maloleté svedkyne po odchode obžalovaného z bytu oznámila svojej matke, svedkyni V. B.. Mal. svedkyňa W. O. v dôsledku konania obžalovaného M. utrpela pomliaždenie hrudníka vpravo a čelovej oblasti vpravo, mal. O. B. vyvrtnutie a natiahnutie jedného alebo viacerých prstov, interfalangový kĺb 3. prsta pravej ruky, čo mal súd za preukázané zabezpečenými lekáorskými správami, pričom mal. svedkyňa N. G. neutrpeľa žiadne poranenie.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu je teda zrejmé, že obžalovaný ml. M. bez výslovného súhlasu mal. svedkyň a to predovšetkým mal. O. B. obývajúcej predmetný byt spolu so svojimi rodičmi, ako aj mal. W. O. či mal. N. G., nachádzajúcich sa v byte rodiny B., po zaklopaní na vchodové dvere, vošiel do tohto bytu a po odmietnutí mal. svedkyne O. B. poskytnúť mu cigarety, obžalovaný fyzicky napadol mal. svedkyňu W. O., ktorú kopol do nohy či do hrude, sotil do nej, v dôsledku čoho si udrela hlavu o práčku umiestnenú v kuchyni a vzápätí fyzicky atakoval aj mal. O. B., ktorej vykrútil prst, pričom sa snažil fyzicky zaútočiť aj na mal. N. G., ktorá sa však jeho útoku vyhla. Z vyššie uvedeného mal tak súd za preukázané, že obžalovaný ml. M. bez povolenia oprávnenej osoby vstúpil do obydľia rodiny B., v ktorom vzápätí fyzicky napadol maloleté svedkyne spôsobiac im pritom aj poranenia opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaný na svoju obranu pritom uviedol len to, že išiel len za svedkom Z.W., ktorého požiadal o cigaretu, pričom ďalej tvrdil, že uvedený svedok Z. mal v predmetnom trestnom konaní vypovedať, že mu poskytol aj vodu v plastovej fľaši. Obžalovaný poprel, že by bez oprávnenia vstúpil do bytu rodiny B. a vyjadril sa, že ihneď po odchode od bytu obývaného svedkom Z. vyšiel pred vchod tohto bytového domu a odišiel za svedkami J. Z. a L. M., s ktorými sa aj dohodol, že sa neskôr stretnú a pôjdu spolu von. Svedok Z.F. pritom vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil len tú skutočnosť, že ho navštívil obžalovaný ml. M., ktorý ho požiadal o poskytnutie cigarety, ktorú mu však nedal, keďže žiadnu pri sebe nemal a obžalovanému takisto odovzdal aj vodu v plastovej fľaši, s ktorou obžalovaný ml. M.L. odišiel preč. Uvedený svedok videl, že obžalovaný ml. M. sa ešte po odchode od jeho bytu zdržiava na jeho poschodí, ale nevedel sa vyjadriť, kam presne išiel, či teda odišiel neskôr preč z bytového domu alebo išiel k dverám bytu rodiny B.. Naproti tomu uvedený svedok Z. v prípravnom konaní vypovedal, že videl, ako obžalovaný po odchode spred dverí jeho bytu, pristúpil k bytu rodiny B., zaklopal na vchodové dvere tohto bytu, pričom cez pootvorené dvere svojho bytu si všimol, že tieto dvere obžalovanému ml. M. otvorila mal. svedkyňa O. B.Á., ktorá sa v byte nachádzala spolu vo svojimi maloletými kamarátkami. Uvedený svedok ďalej uviedol v prípravnom konaní, že na to zatvoril dvere svojho bytu a odišiel k svojim rodičom nachádzajúcim sa na balkóne, na ktorom vzápätí spozoroval, ako popod balkón beží obžalovaný ml. M.. Po poukázaní na tieto výrazné rozpory v jeho výpovedi z prípravného konania oproti jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní uvedený svedok uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal v kratšom časovom odstupe od doby spáchania skutku, pričom však zdôraznil, že nevidel, aby obžalovaný ml. M.L. odišiel k dverám bytu rodiny B.. Na hlavnom pojednávaní oproti svojej výpovedi v prípravnom konaní ďalej tvrdil, že obžalovaného ml. M. uvidela bežať pod balkónom ich bytu jeho matka a nie on, ako vypovedal v prípravnom konaní. Totožne ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní uvedený svedok uviedol, že neskôr stretol pána B., ktorý sa ho opýtal na obžalovaného ml. M. a keď sa nachádzal pred vchodovými dverami ich bytového domu, tak uvidel pána B., ktorý vyšiel spolu s manželkou a ich dcérou mal. O. B., na ktorej si už predtým všimol, ako si pridrižiava palec a domnieval sa teda, že ho mala napuchnutý. Uvedený svedok síce potvrdil vyjadrenie obžalovaného ml. M., že pán B. ho požiadal, aby vypovedal v jeho prospech, na čo mu mal odpovedať, že bude vypovedať len o okolnostiach skutku tak ako ich pozoroval, na druhej strane však pri hodnotení svedeckej výpovedi tohto svedka nemožno opomenúť skutočnosť, že tento svedok na hlavnom pojednávaní pri vysvetľovaní rozporných vyjadrení na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní len uviedol, že nevidel, aby obžalovaný ml. M. pristúpil k dverám bytu rodiny B., ktoré mu mala otvoriť mal. O. B., pričom neuvedenie takejto závažnej okolnosti vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní oproti svojej výpovedi v prípravnom konaní tento svedok nevedel hodnoverne vysvetliť.

Hodnovernosť vyjadrení mal. svedkýň pritom preukazujú aj závery znaleckého dokazovania z odboru psychológie, z ktorých vyplýva, že osobnosti všetkých troch mal. svedkýň znalec vyhodnotil vo všeobecnosti ako úprimné a validné, u ktorých tendenciu vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo nezistil, pričom skonštatoval, že v rámci hlavnej dejovej línie tieto boli schopné predmetnú udalosť správne vnímať, zapamätať si a aj ju reprodukovať, pričom isté nezrovnalosti v ich výpovediach znalec pričítal emocionálne vypätej situácii pri tomto skutku, čo by mohlo do istej miery aj ovplyvniť reprodukciu predmetného činu. Podľa vyjadrenia znalca PhDr. N. svedkyňa mal. O. B. pri predmetnom skutku utrpela posttraumatickú stresovú poruchu, aj keď nie v klasickej podobe, nie klasicky determinovanú, pričom išlo skôr o úľakovú reakciu v stresovej, resp. stresujúcej situácii u osobnosti senzitívnejšej, emocionálne zraniteľnejšej, skôr poddajnej a a nedominantnej, ktorá citlivejšia vníma, pociťuje a prežíva podnety z okolitého sveta. U mal. W. O. znalec zas dospel k záveru, že pri predmetnom skutku mohla nastať u tejto svedkyne atypická stresová porucha s úzkosťou, strachom, obavami, osobnostným diskomfortom, strachom z agresora a pod., v čase znaleckého vyšetrenia však tieto symptómy plazivo bazálne vymizli a maloletá svedkyňa v uvedenom období už bola v konsolidovanom stave bez psychopatologických mechanizmov. U mal. N. G. znalec v dôsledku inkriminovaného incidentu nezistil posttraumatickú stresovú poruchu a v jej prípade mohlo ísť o predĺženú úľakovú reakciu v stresujúcej (krátkodobo) situácii, pričom na diagnostikovanie posttraumatickej stresovej poruchy u tejto mal. svedkyne neboli splnené kritéria.

V súvislosti s obhajobnými námietkami obžalovaného, že mal. svedkyňa W. O. utrpela pomliaždenie hlavy v pravej čelovej oblasti ľahkého stupňa je potrebné uviesť, že mal. svedkyne N. G. a O. B. zhodne vypovedali, že obžalovaný ml. M. kopol túto mal. svedkyňu do nohy, pričom samotná mal. svedkyňa W. O. tvrdila, že obžalovaný ju nohou kopol do hrudníka, avšak zhodne už všetky tri mal. svedkyne vypovedali, že obžalovaný potom mal. svedkyňu W. O. sotil do hrude, v dôsledku čoho táto mal. svedkyňa spadla a udrela si hlavu o práčku. Takéto poranenie čelovej oblasti však mohlo u mal. svedkyne W. O. vzniknúť aj takýmto mechanizmom, ako uviedli maloleté svedkyne a takýto spôsob vzniku tohto poranenia nie je vylúčený len vzhľadom na skutočnosť, že mal. svedkyňa W. O. nakoniec spadla hlavou dozadu. Pokiaľ ide o poranenie mal. O. B. je potrebné uviesť, že znalec skonštatoval, že táto mal. svedkyňa utrpela podvrtnutie I. medzičlánkového kĺbu III. prsta pravej ruky, pričom znalec ďalej potvrdil, že táto mal. svedkyňa bola tri dni pred predmetným incidentom ošetrovaná s identickým poranением prsta pravej ruky, čo uviedli ako samotná mal. svedkyňa tak aj jej matka pri znaleckom vyšetrení, avšak nevylúčil, že pri predmetnom incidente uvedenom v bode 3/ tohto rozsudku nastalo opätovné poranenie III. prsta pravej ruky u tejto mal. svedkyne. Spôsob napadnutia mal. svedkýň obžalovaným ml. M. bol pritom jednoznačne preukázaný výpoveďami týchto maloletých svedkýň, ktoré sú podporované aj výpoveďami ich matiek ako aj lekáorskými správami či znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva a farmácie, ako aj vyššie spomenutým znaleckým dokazovaním z odboru psychológie. Na okraj v tejto súvislosti je pritom potrebné uviesť, že obžalovanému sa kládlo za vinu spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona a pri posudzovaní, či obžalovaný svojím konaním naplnil aj niektorú okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby a to konkrétne pri zisťovaní, či daný trestný čin spáchal násilím je nerozhodné, či svojím násilným konaním obžalovaný aj spôsobil nejaké poranenia poškodeným osobám, ale rozhodujúce je, či použil nejakú fyzickú silu voči osobám zdržiavajúcim sa v obydlí inej osoby.

Teda pri posudzovaní naplnenia okolností podmieňujúcich použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu, tak súd dospel k záveru, že obžalovaný ml. M. ihneď po otvorení vchodových dverí mal. svedkyňou O. B., ktorá mu aj oznámila, že v uvedenom byte sa nezdržiava jej matka a že táto je vonku pred bytovým domom, pričom obžalovaný spozoroval aj ďalšie mal. svedkyne a to mal. W. O. a mal. N. G., si uvedomoval, že násilím vniká do predmetného bytu práve s vedomím, že takéhoto konania sa dopúšťa voči mal. osobám a že si je vedomý aj fyzickej prevahy voči trom maloletým dievčatám. Už samotné vniknutie obžalovaného do predmetného bytu bolo vykonané násilím, keďže obžalovaný ihneď po zistení, že mal. svedkyňa O. B. má záujem zatvoriť vchodové dvere toho bytu, vsunul nohu do týchto vchodových dverí a takisto ich zatlačil, čím sa dostal do predsiene uvedeného bytu, v ktorom následne fyzicky napadol alebo sa pokúsil fyzicky atakovať všetky tri mal. svedkyne.

Na základe takto zistených skutočností, tak súd dospel k záveru, že obžalovaný ml. M. tým, že bez súhlasu oprávnenej osoby vnikol do bytu rodiny B. tak, že vsunul nohu do vchodových dverí za účelom zabránenia ich zatvorenia mal. svedkyňou O. B., vzápätí po vstupe do predsiene tohto bytu fyzicky napadol mal. O. B. ako aj mal. W. O., pričom sa snažil fyzicky zaútočiť aj na mal. N. G., ktorej sa podarilo

odvrátiť úder obžalovaného do hlavy, naplnil skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Keďže mal. svedkyniam O. B. ako aj mal. W. O. obžalovaný spôsobil síce poranenia opísané v skutkovej vete tohto rozsudku, ktoré si však nevyžiadali ich liečenie v trvaní viac ako sedem dní, počas ktorého by bol výrazným spôsobom obmedzený obvyklý spôsob života týchto maloletých svedkýň, protiprávne konanie obžalovaného nebolo možné posúdiť aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného v prípade skutku uvedeného v bode 1/ tohto rozsudku je daná vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže obžalovaný chcel tým, že ukradol poškodenej X. peňaženku s obsahom osobných dokladov ako aj s finančnou hotovosťou porušiť záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva k veci. V prípade skutkov uvedených v bode 2/ a 3/ tohto rozsudku, subjektívna stránka týchto trestných činov bola daná minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok ako aj záujem na ochrane domovej slobody a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Závažnosť konania obžalovaného pre spoločnosť videl súd v tom, že svojim konaním porušil, resp. ohrozil záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva k cudzej veci, na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok ako aj záujem na ochrane obydlia.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný ml. M. podľa správy z miesta trvalého bydliska je problematický a s jeho výchovou a správaním má jeho matka už dlhšiu dobu problémy. Obžalovaný už v minulosti mal problémy s dodržiavaním zákonov, ktoré sú pritom zapríčinené predovšetkým jeho pravidelným konzumom marihuany, v dôsledku čoho bol aj viackrát hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v W..

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov mal súd za preukázané, že obžalovaný doposiaľ spáchal, napriek svojmu mladému veku, už tri priestupky a to priestupok proti majetku, priestupok proti verejnému poriadku ako aj priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný ml. M. bol doposiaľ jedenkrát trestne stíhaný a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 31/2014 zo dňa 07.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 50 hodín, ktorý vykonal dňa 27.08.2015 a z tohto dôvodu je uvedené odsúdenie už zahladené.

Ďalším odsúdením tohto obžalovaného bolo jeho odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10 T 63/2015 zo dňa 29.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2015, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol za skutky uvedené v bode 1/ a 2/ tohto trestného rozkazu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v prípade skutku uvedeného v bode 3/ tohto trestného rozkazu bolo upustené do uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného tunajším súdom sp. zn. 10 T 31/2014. Keďže žalované skutky uvedené v tomto rozsudku zo dňa 12.01.2014, 07.05.2014 a 21.05.2014 obžalovaný spáchal pred vyhlásením, t.j pred doručením vyššie uvedeného trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 10 T 63/2015 zo dňa 29.05.2015, bolo potrebné vo vzťahu k tomuto odsúdeniu v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému ukladať súhrnný trest.

Keďže obžalovaný sa vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10 T 63/2015 dopustil viacerých trestných činov, túto skutočnosť bolo potrebné vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Keďže predchádzajúce

odsúdenie obžalovaného už bolo zahladené, nebolo možné tomuto obžalovanému ako priťažujúcu okolnosť pripočítať predchádzajúce odsúdenie v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Na strane obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. Z uvedeného dôvodu tak u obžalovaného bola zistená prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona sa pritom ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona v nadväznosti na § 41 ods. 2 Tr. zákona a keďže obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom, teda trest bolo potrebné obžalovanému ukladať podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestaný, v danom prípade tak podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona a zároveň hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody tohto trestného činu bolo nevyhnutné zvýšiť o jednu tretinu. Keďže v prípade zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody upravená v trvaní od troch rokov do ôsmich rokov, po úprave trestnej sadzby v zmysle ust. § 117 ods. 1 Tr. zákona, keďže u obžalovaného v čase spáchania skutkov išlo o mladistvého páchatel'a a vzápätí podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona tak bolo potrebné mladistvému obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v trvaní od dvoch rokov do štyroch rokov.

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu u tohto obžalovaného súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody odsúdený za viaceré trestné činy spáchané viacerými skutkami, na druhej strane tento obžalovaný doposiaľ nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody, pričom vzhľadom už aj na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného tunajším súdom pod sp.zn. 10 T 63/2015 na nepodmienečný trest odňatia slobody, iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody ani neprichádzal do úvahy. Z uvedeného dôvodu súd preto dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby a to v trvaní dvoch rokov. Keďže obžalovanému bol tento trest ukladán ako súhrnný trest, zároveň súd zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp.zn. 10 T 63/2014.

Obžalovaný pred spáchaním žalovaných skutkov ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd preto tohto obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodenej E. X., ktorá si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty odcudzenej finančnej hotovosti, súd priznal tento nárok vo výške 90,00 eur. Poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni a.s. zas súd priznal nárok na náhradu škody pozostávajúci z vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti maloletým svedkyniam O. B. a W. O. v celkovej výške 146,84 eur.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 2/ tohto rozsudku, v predmetnej trestnej veci bolo pôvodne vedené trestné stíhanie voči trom obžalovaným, pričom obžalovaný ml. M. bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom vydaným v trestnej veci pôvodne vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 253/2014 a trestná vec obžalovaného Z. ako aj tohto obžalovaného ml. M.L. bola vylúčená na samostatné konanie. Súd z uvedeného dôvodu dospel k názoru, že obžalovaného ml. M. je potrebné zaviazat' na náhradu škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. podielovo a z tohto dôvodu obžalovanému uložil povinnosť nahradit' tejto poškodenej zdravotnej poisťovni škodu v sume 5,59 eur.

Poškodené V. B., V. O. ako aj poškodený L. si nárok na náhradu škody neuplatnili a z tohto dôvodu o ich nároku na náhradu škody ani nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chyba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.